

skal ydes, eller det bliver bestemt ved de aarlige Finantslove; theoretisk i det Mindste maa det vel beset være det Samme. Det ærede Medlem for Slagelse (Lauber) lagde mig nogle meget poetiske og sentimentale Ord i Munden. Jeg tror ikke, at jeg har talt saa poetisk og sentimentalt, som han udtalte (Ufbrudelse af Bille). Jeg veed ikke, om det er det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) eller mig, der har Ordet; det ærede Medlem kan jo faae Ordet hagefter, forsaavidt han finder Noget at kritisere, men ellers vilde jeg helst for Diebliffet tale uden Ufbrudelser. Jeg vil sige, at slet saa poetisk, som det ærede Medlem mente, har jeg ikke udtalt mig; jeg har hverken talt om Urstove eller om at gjøre store Opdagelser i det Indre af Landet. Jeg har slet og ret fremhævet, at en bedre Forbindelse med det Indre af Landet vilde have til Følge, at Egne, der foreløbig laa brak, vilde blive tagne i Brug, og deri kan jeg glæde mig ved at være i Overensstemmelse med mange af de ærede Talere, som have udtalt sig, efter at jeg havde havt Ordet, ligesom med et stort Selskab, hvilket jeg allerede har anerkjendt har virket velsignelsesrigt. Jeg paaskjønner for Ørigt, hvad den ærede Folkethingsmand for Storeheddinge udtalte, idet han mente, at det i Grunden var i sin Orden, at Staten havde anlagt selve Forlængelsen af Silkeborgbanen; thi da Silkeborgbanen er en Statsbane, maa Forlængelsen af den ogsaa være det, men jeg skal ikke negte, at jeg efter at have hørt den høitærede Indenrigsminister, endnu er kommen noget mere i Tvivl om, hvorvidt der virkelig kan blive anlagt en privat Bane som den omtalte; Tiden vil vise det, men under alle Omstændigheder tror jeg ganske vist, det vil være nødvendigt, at Tilskudet maa forhøjes, som jeg for Ørigt i Indenrigsministerens Tale heller ikke har hørt Noget imod.

**G. Petersen:** Jeg skal kun gjøre nogle ganske faa Bemærkninger, idet jeg fuldstændig maa slutte mig til de ærede Medlemmer, som have ønsket, at Staten vilde have overtaget de Baner, som det her er paatænkt at anlægge, men det synes jo, at den ærede Indenrigsminister ikke er tilbøjelig til at ville gaa ind derpaa, medens han derimod vil give et Tilskud af 40,000 Rd. pr. Mil. til dem, der eventuelt komme til at anlægge disse Baner. Jeg fra mit Standpunkt kan heller ikke betragte det som fuldstændig heldigt i det Hele taget, at disse forskellige Baner komme ind under eet Lovforslag; jeg vilde anse det for langt bedre, om der blev givet en særlig Lov for hver af dem. — Den ærede Minister udtalte, at i det Tilfælde, der ikke blev givet Løfte om noget Bestemt, men derimod om, at Staten skulde bygge Banerne, hvis man ikke ad privat Vej opnaaede de tilstrækkelige Beløb, vilde dette bidrage til, at der vilde komme, jeg tror han sagde en Sløhed over Befolkningen, naar den havde et saadant

bestemt Tilfald; men kan den ærede Minister bestemt paastaa, at der ikke vil kunne komme en vis Sløhed tilstede, naar man afgjort veed, at man skal have 40,000 Rd. pr. Mil? Forholdet stiller sig saaledes, at det kan være muligt, at et Par af Banerne ikke ville kunne bygges under disse 40,000 Rd. pr. Mil, og maatte der vil behøves et yderligere Tilskud; men der kan ogsaa være Tilfælde tilstede — og jeg tror at kunne vise, at i det Mindste et saadant er tilstede — hvor Banen kan bygges, uden at man behøvede disse 40,000 Rd. pr. Mil, naar man ikke havde en saa fuldstændig Vished for, at de virkelig ville komme tilstede. Det forekom mig netop at være noget Betænkeligt for den lovgivende Forsamling at opføre en saadan bestemt Sum, naar der er Mulighed for, at en Bane vil kunne anlægges, uden at man behøver at give noget Tilskud dertil, og at det netop er en Præmie for Sløhed, der saaledes stilles ud ved at fortælle Folk: det og det bestemte Tilskud maa I faae; I behøve ikke at arbejde eller virke for ogsaa at skaffe den Sum tilstede. Det er derfor, jeg vilde ønske, der var et særligt Lovforslag for hver enkelt Bane, saaledes at der ikke paa Forhaand blev sagt: Den Sum maa I faae; men at der derimod ligefrem paa en Maade blev givet et Paalæg om, at Befolkningen skulde vise, hvor stor Interesse den havde for Sagen ved at skaffe de nødvendige Midler tilstede. Der har været talt om den Strid, som har været ført i det sydlige Fyn; flere ærede Medlemmer have omtalt den, ja selv den høitærede Minister yttrede Noget derom, men det forekommer mig, at denne Strid er bleven fremstillet paa en noget befrynderlig Maade. Den er fremstillet saaledes, som om man paa den ene Side vilde have en Bane mellem Kjøbstad og Kjøbstad, medens man paa den anden Side ikke ønskede dette, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at dette aldeles ikke er Tilfældet. Man har netop fra de to forskellige Kjøbstaders Side ønsket en Tilknytning imellem dem, men Spørgsmaalet dreiede sig kun om, hvorledes Strækningen skulde være; det dreiede sig kun om Veilængden. Fra den ene Side, fra Odense, ønskede man kun en bestemt umiddelbar Forbindelse med Svendborg, og paa den anden Side ønskede man ligesaa gerne i Svendborg Amt en Forbindelse med Odense; men man vilde nødig afskjæres fra en meget kortere Forbindelse f. Ex. med Kjøbenhavn og Nyborg. Den eneste Tvungt, man havde, var, at man, i Stedet for at man nu har  $4\frac{1}{2}$  Mil mellem Svendborg og Nyborg, vilde paa den nye Bane blive fastet  $10\frac{1}{2}$  Mil omkring mellem Svendborg og Nyborg for at naae Kjøbenhavn. Der var kun Tale om, hvorvidt Banen skulde udmunde ved en Station mellem Odense og Nyborg, hvilket vilde gjøre den 1 Mil kortere og vilde bringe os 4 Mil nærmere til Nyborg og Kjøbenhavn end den anden Bane, men noget særligt Tryk enten